

[Udenrigsministeren.]

muliggøres ved Aftaler, der mere eller mindre hviler paa Gensidighedsprincippet. Jeg siger, at vor Afsætning er livsvigtig; jeg tror, at de, der tænker sig Muligheden af at bøde paa Forholdene ved Møntforandringer i Danmark, maa kunne erkende, at hvis Følgen af saadanne bliver væsentlig Svækkelse af vore Afsætningsmuligheder, vil Følgerne være af den mest ødelæggende Karakter. Ingen Forvandling af Værdier og Penge i dette Land kan fri os for den meget, meget haarde Nød, hvis det ikke er muligt gennem Aftaler at opretholde vor Afsætning med Udlandet. Og saadanne Aftaler kan, som Forholdene i dette Øjeblik foreligger, ikke sluttes, medmindre vi raader over Midler til at gennemføre disse Aftaler, og det vil sige at lede vore Indkøb i fremmede Lande i Overensstemmelse med de Aftaler, vi for at opnaa Afsætning er nødt til at gaa ind paa.

Dette er en unormal Situation, men det er en Kendsgerning, at vi befinder os i den, og det tjener ikke noget Formaal at lukke Øjnene derfor. Det gælder de Forhandlinger, der føres Dag ud og Dag ind med de Fastlandsmagter, hvor vi har større eller mindre, gamle og mere eller mindre nye Markeder; jeg tænker paa Lande som Tyskland, Frankrig, Holland, Belgien, Svejs og adskillige andre Lande. Jeg er enig i, at vi bestandig bør holde os for Øje den meget store Betydning af, at Samhandelen med ogsaa disse Lande bevares i saa stort Omfang som muligt nu og i Fremtiden, men vi har ingen Mulighed for blot i nogen Grad at sikre den beskedne Afsætning, der i Øjeblikket foregaar til disse Lande, hvis vi ikke raader over Midler til at sætte vore Indkøb dér i retfærdigt Forhold til deres Køb hos os. Og enhver ved, hvad det betyder til Aflastning af vort Salg i England og derved til Muliggørelse af bedre Priser, at vi opretholder vort Salg ogsaa i de Lande, jeg har nævnt her.

Der føres i disse Dage af Finland og Danmark Forhandlinger med Tyskland, som forhaabentlig hurtigt fører til et Resultat, der vil være af megen Værdi for vor Smørekspport, men jeg ser ikke, hvorledes det skal være muligt at føre disse Forhandlinger med Udsigt til Resultat og holde de Aftaler, som vi her vil komme til at staa overfor, hvis vi ikke bevarer en Ordning af vore Indførselsforhold, der gør det muligt at beherske disse paa tilfredsstillende Maade.

Dette gælder ogsaa de forestaaende Forhandlinger med England. I Tilslutning til tidligere Føling mellem den engelske og

den danske Regering har vi nu fra den engelske Regering faaet Meddelelse om, at man fra engelsk Side er rede til at optage Forhandling med os om vor Samhandel, og vi har svaret, at ogsaa vi er rede til at gaa til en saadan Forhandling.

Vi er sikkert alle paa det rene med og har været det allerede længe, at de Forhandlinger, som England førte med dets Dominions, maatte føre til Bestemmelser, der ikke var gunstige for os, men det er — jeg gentager det — livsvigtigt, at disse Bestemmelser ikke faar en haardere Karakter, end nødvendigt er, for at rimelig Sikkerhed opnaas for vor Samhandel med England. Derpaa maa de kommende Forhandlinger tage Sigte, og jeg for min Del ser ikke, hvorledes nogen skulde kunne føre disse Forhandlinger med Udsigt til taalelige Resultater, hvis det hidtidige Grundlag for vor Indførselsordning forsvinder uden at erstattes med andet lige saa formaalstjenligt paa et Tidspunkt, hvor Aftalerne med England om Midlerne til vor Samhandels Fremme i kommende Tider endnu ikke er kommet i Stand.

Det er klart, at et System som det nuværende kun er et Overgangssystem, der kan anvendes en kort Tid, men det er givet, at Foranstaltninger, mere eller mindre svarende til de nuværende og med samme Virkning i vort Forhold udadtil, er fornødne, saa længe disse Forhandlinger staa paa, indtil vi har fundet et sikkert Grundlag for vort kommende Arbejde. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at alle, der staa med Ansvar i vore Erhvervsorganisationer, og i hvert Fald alle i de politiske Partier, der har Ansvaret for vor Handelspolitikks Tilrettelæggelse i denne Situation, maa være paa det rene hermed. Der er for meget at sætte paa Spil, hvis vi nu ødelægger vor Forhandlingssituation. Fra Ministeriets Side har man i det foreliggende Lovforslag angivet de Regler for vore Indførselsforhold, som vi anser for hensigtsmæssige til Afløsning, til Afvikling af de nugældende Regler. Der er blandt de andre Paalæg i Valutalovens § 7 et Paalæg om at overveje, i hvilket Omfang Opgaven kunde løses ved Ændringer i Toldpositionerne. I Overensstemmelse med det Paalæg, der findes i Valutalovens § 7, og det Tilsagn, vi under Valgkampen til Landstinget har givet om at handle i Tilknytning til de dér trufne Bestemmelser, er der foregaaet en nøje Undersøgelse af Mulighederne i saa Henseende. Denne Undersøgelse har vist, at visse fiskale Resultater og vel ogsaa nok visse beskæftigelsesmæssige Resultater kunde